

Roj: **STSJ CAT 7398/2020 - ECLI:ES:Tsjcat:2020:7398**

Id Cendoj: **08019340012020103894**

Órgano: **Tribunal Superior de Justicia. Sala de lo Social**

Sede: **Barcelona**

Sección: **1**

Fecha: **14/09/2020**

Nº de Recurso: **543/2020**

Nº de Resolución: **3839/2020**

Procedimiento: **Recurso de suplicación**

Ponente: **ANDREU ENFEDAQUE I MARCO**

Tipo de Resolución: **Sentencia**

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

CATALUNYA

SALA SOCIAL

NIG : 08019 - 34 - 4 - 2020 - 0000603

EBO

Recurs de Suplicació: 543/2020

IL·LM. SR. ANDREU ENFEDAQUE MARCO

IL·LM. SR. AMADOR GARCIA ROS

IL·LM. SR. MIGUEL ANGEL FALGUERA BARÓ

Barcelona, 14 de setembre de 2020

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA NÚM. 3839/2020

En el recurs de suplicació interposat per ROCA SANITARIO, S.A. a la sentència del Jutjat Social 25 Barcelona de data 21 de maig de 2019 dictada en el procediment Demandes núm. 568/2017 en el qual s'ha recorregut contra la part Remedios, CHUBB INSURANCE COMPANY OF EUROPE, S.A. i FONDO DE GARANTIA SALARIAL, ha actuat com a ponent Il·lm. Sr. Andreu Enfedaque Marco.

ANTECEDENTS DE FET

Primer. Va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre Indemnització danys i perjudicis, en la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 21 de maig de 2019, que contenia la decisió següent:

"Que estimo la demanda presentada en el presente procedimiento por Remedios, frente a **ROCA SANITARIO S.A.** en consecuencia CONDENO a la demandada ROCA SANITARIO SA al abono de 556.205,92 euros a la actora como responsable de la gran invalidez causada a **Carlos María** y al pago del 10 % por mora en el pago desde la fecha de su devengo hasta la fecha de la presente Sentencia"

Segon. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

1º.- Carlos María trabajó en la empresa demandada, (primero denominada ROCA RADIADORES SA, en el centro de trabajo de Gavá desde el 4 de septiembre del año 1970 hasta 24 de octubre de 1989 con la categoría de que consta y que no es controvertida. (Hecho no controvertido)

2º. El juzgado de lo Social núm. 26 de Barcelona declaró a **Carlos María** en situación de incapacidad permanente absoluta derivada de enfermedad profesional por padecer "silicosis pulmonar con severa insuficiencia ventilatoria".(hecho no controvertido)

3º. El informe de Institut Català de Oncología de fecha 5 de mayo de 2016 obrante en el folio 259 de las actuaciones y que damos íntegramente por reproducido concluye que "...en la muestra remitida no se observan criterios que permitan diagnosticar mesotelioma. (Folio 259 documental de ambas partes hecho no controvertido).

4º. En fecha 17 de mayo de 2017 el demandante **Carlos María** recibió un informe del hospital de Viladecans obrante en el folio 257 de las actuaciones y que damos íntegramente por reproducido, que tenía por objeto descartar el mesotelioma, y en el que se concluyó que los hallazgos descritos sugieren tumoración pleural primaria izquierda tipo mesotelioma.

5º- El día 1 de agosto de 2017 el SGAm emitió un dictamen en el que declaraba que el demandante tenía mesotelioma. Con base en ese dictamen el INSS dictó una resolución de fecha 16 de agosto de 2017 en el que declaró a **Carlos María** en situación de gran invalidez derivada de enfermedad profesional.

6º. El día 16 de septiembre de 2017 Carlos María falleció señalando su certificado de defunción (folio 269 de la causa) que la causa inicial o fundamental era un mesotelioma pleural. (Documental parte actora)

7º. La demandante Remedios era esposa Carlos María a la fecha de su fallecimiento (hecho no controvertido), con todos los derechos inherentes a dicha condición, siendo en la actualidad sucesora procesal y heredera única del mismo (hecho no controvertido).

8º. El informe administrativo de la inspección de trabajo obrante en el folio 243 de las actuaciones y que damos íntegramente por reproducida señala proponiendo un recargo para la demandada ROCA SANITARIO SA, "no se han observado ninguna medida preventiva para la protección de los trabajadores frente al riesgo de exposición al amianto, ni tras la orden de 1984 ni anteriormente." (Documental actora)

9º. Consta agotada la vía conciliar previa sin avenencia.

Tercer.- El día 9-7-2019 es va dictar interlocutòria daclariment, la part dispositiva de la qual es com segueix:

"Rectifico el error padecido en la redacción del Fallo de la Sentencia, de fecha 21/05/2019 y donde dice "Que estimo la demanda presentada en el presente procedimiento por Remedios , frente a **ROCA SANITARIO S.A.** en consecuencia CONDENO a la demandada ROCA SANITARIO SA al abono de 556.205,92 euros a la actora como responsable de la gran invalidez causada a **Carlos María y al pago del 10 % por mora en el pago desde la fecha de su devengo hasta la fecha de la presente Sentencia** " debe decir "Que estimo la demanda presentada en el presente procedimiento por Remedios , frente a **ROCA SANITARIO S.A.** en consecuencia CONDENO a la demandada ROCA SANITARIO SA al abono de 556.205,92 euros a la actora como responsable de la gran invalidez causada a Carlos María ."

Quart.- Contra aquesta sentència la part demandado ROCA SANITARIO, S.A. va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària la qual va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- La empresa demandada recorre la sentència que la va condemnar al pagament de danys i perjudicis derivats de la declaració de gran invalidesa d'un treballador derivada de malaltia professional. En el seu recurs planteja primerament la modificació de fets provats de la sentència del jutjat social. Respecte dels fets provats segon i tercer demana introduir determinades precisions a les malalties valorades en els mateixos que no es discuteixen en el procediment, encara que siguin suport essencial del recurs plantejat per la part recurrent, encaminat a demostrar la existència de una malaltia del treballador valorada amb anterioritat a la seva darrera declaració de gran invalidesa.

Pel que diu respecte al fet provat vuitè, del qual en proposa també una redacció alternativa, tampoc la mateixa aporta major claredat a la qüestió debatuda, ni tampoc es qüestió objecte de debat ni menys evidencia error del jutgador de la instància el seu redactat actual, per la qual cosa no s'escau accedir a la seva pretensió.

Restaran doncs sense modificació els fets provats de la sentència del jutjat.

SEGON .- A l'empara ara de l'apartat c) de l' article 193 LRJS la part demandada denuncia infracció dels articles 1089, 1093, 1101 i 1102 del Codi Civil respecte de la responsabilitat per danys i perjudicis de la empresa demanda i recurrent. Es troba aquí la qüestió essencial debatuda en el recurs de suplicació: la recurrent posa en dubte d'una banda que el treballador patís un mesotelioma pleural i de l'altra que el mateix derivés de la exposició a l'amiant en ocasió de la prestació de serveis que es va dur a la terme en el temps en el qual va treballar per a la empresa demandada, per la qual cosa aquesta no seria responsable dels perjudicis corresponents. La Sala no pot acollir las seves pretensions. Es concloent el jutjat de instància en la existència d'un mesotelioma pleural, apreciat objectivament per l'ICAM i que consta com a causa de la defunció del treballador poc temps després, per la qual cosa de cap manera es suficient el fet de que en una biòpsia anterior no s'hagués detectat el mateix no existís. La etiologia d'aquest càncer deriva també de forma indubtable de la exposició a amiant, exposició notòriament existent a la instal.lació industrial de la empresa demandada en la qual va prestar servei el treballador gairebé vint anys i que ha donat lloc a gran quantitat de procediments judicials acabats en sentències d'aquesta Sala i confirmades pel Tribunal Suprem, sense que en aquest cas la empresa hagi demostrat que la activitat del treballador, desenvolupada a la secció de radiadors, estigués totalment exempta de risc de inhalació de partícules tòxiques. Aquesta afectació que ha provocat el càncer mortal que va patir es diferent de la de sílice que va originar la silicosi inicialment detectada en el subjecte i per tant de cap manera exclou la primera a la segona fins al punt de que la Entitat Gestora va revisar el grau de incapacitat absoluta reconegut al treballador reconeixent-li la gran invalidesa per la nova causa també derivada de malaltia professional, resolució no impugnada per la empresa. Compartim per tant la valoració i argumentació de la instància respecte del dit pressupòsit de la responsabilitat que es reclama en aquest procés.

TERCER.- També la Sala comparteix la valoració del jutjat respecte de la inexistència de mitjans de protecció eficaços dels seus treballadors, com el causant, per part de la empresa demandada tal i com estableix el informe objectiu de la Inspecció de Treball. Pels arguments anteriors ha de desestimar-se el segon motiu de recurs.

QUART.- En el tercer i darrer motiu de recurs, la empresa demandada denuncia vulneració de l'Annex de la Ley 35/2015 de 22 de setembre de reforma del sistema para la valoración de los daños y perjuicios causados a las personas en accidente de circulación. Com bé indica la part actora en la seva impugnació del recurs, la recurrent no dona cap alternativa al càlcul dut a terme pel jutjat, tot limitant-se a fer constar que les limitacions patides pel treballador derivaven de la silicosi ja valorada en la declaració de incapacitat permanent absoluta anterior. Aquesta pretensió no pot reeixir, tota vegada que com hem dit ha quedat acreditat el procés cancerós, també de caràcter pulmonar, patit pel treballador demandant i per tant amb evident relació amb la malaltia pulmonar patida, així com l'origen professional de l'una i de l'altra, per qual cosa l'import del perjudici sofert, no controvertit per la empresa es atribuïble en tot cas a la mateixa.

Per les argumentacions anteriors s'escaurà la íntegra confirmació de la sentència del jutjat, amb condemna en costes de la recurrent, inclosos els honoraris de l'advocada del treballador per la impugnació que fixem en quatre-cents euros, pèrdua del dipòsit constituït per a recórrer i aplicació de la consignació a la finalitat legal, d'acord amb els articles 204 i 235 LRJS.

DECIDIM:

DESESTIMEM el recurs de suplicació interposat per "Roca Sanitario S.A." contra la sentència de 21 de maig de 2019 del Jutjat Social núm. 25 de Barcelona, que **CONFIRMEM** íntegrament, amb condemna en costes de la recurrent, inclosos els honoraris de l'advocada del treballador per la impugnació que fixem en quatre-cents euros, pèrdua del dipòsit constituït per a recórrer i aplicació de la consignació a la finalitat legal.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Un cop sigui ferma la sentència caldrà remetre al Jutjat d'instància les seves actuacions ja que és l'òrgan judicial competent per executar-la.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a la unificació de doctrina, davant la Sala Social del Tribunal Suprem. El dit recurs s'haurà de preparar mitjançant escrit amb signatura d'Advocat i adreçat a aquesta Sala, on s'haurà de presentar en el termini dels deu dies següents a la notificació, amb els requisits establerts a l' Art.221 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social.

Així mateix, de conformitat amb allò disposat l'article 229 del text processal laboral, tothom que no ostenti la condició de treballador o drethavent o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social, o no gaudeixi dels beneficis de justícia gratuïta legalment o administrativa reconeguts, o no es trobi exclòs pel que disposa l'

article 229.4 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, consignarà com a dipòsit al moment de preparar el recurs de cassació per unificació de doctrina la quantitat de 600 euros en el compte de consignacions que la Sala té obert en el BANC SANTANDER, n° 0937 0000 66, afegint a continuació sis dígits. Els quatre primers són els corresponents al número de rotlle de suplicació i els altres dos els dos últims números de l'any del rotlle esmentat. Per tant, el compte consta de setze dígits.

La consignació de l'import de la condemna, d'acord amb el que disposa l' art. 230 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, quan així procedeixi, cal acreditar-la al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria i s'efectuarà en el compte de la Sala, amb el núm. 0937 0000 80, afegint a continuació sis dígits. Els quatre primers són els corresponents al número de rotlle de suplicació i els altres dos els dos últims números de l'any del rotlle esmentat. Per tant, el compte consta de setze dígits.

També és possible substituir la consignació en metàl·lic per l'assegurament de la condemna mitjançant un aval bancari emès per una entitat de crèdit. El document haurà de ser de duració indefinida i a pagar a primer requeriment.

Si el dipòsit o la consignació no és fan de forma presencial sinó mitjançant transferència bancària o per procediments telemàtics, a les dites operacions hauran de constar les següents dades:

El compte bancari al que es remetrà la quantitat és IBAN ES 55 0049 3569 920005001274. A la dada de "ordenant" caldrà indicar el nom de la persona física o jurídica que fa l'ingrés i el seu NIF o CIF. Com a "beneficiari" ha de constar la Sala Social del TSJ de Catalunya. Finalment, a "observacions o concepte de la transferència" cal introduir els 16 dígits que consten en els paràgrafs precedents respecte al dipòsit i la consignació fets de forma presencial.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, el magistrat ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.